

get, som aldeles ikke kan indtræffe. Domstolene vilde være aldeles uberettigede til at saadanne subjective Hensyn at anvende § 217 istedetfor 216. Forskjellen mellem disse to Paragrapher ligger klart for, og Domstolene vilde kun tage det objective Hensyn, om den fremførte Sigtelse er en saadan, som, naar den var sand, vilde gjøre den Paagjældende uværdig til hans Medborgeres Agtelse eller blot ned sætte hans borgerlige Agtelse; men de vilde ikke ved Grændsens Bestemmelse tage noget Hensyn til det reent subjective Moment, om det er en Rægmand, der har fremført Sigtelsen, og derfor heller ikke i noget Tilfælde anvende § 217, hvor § 216 skulde komme til Anvendelse. Dette Hensyn skulde derimod gjøre sig gjældende ved Anvendelsen af § 216, og vil kunne gjøre det, naar den giver Domstolene et ordentligt Spillerum; saa at de kunne anvende Fængselsstraf eller Bøder efter Forholdenes Bestaenighed; men det er netop dette Spillerum, som det ærede Medlem vilde have fjernet fra Paragraphen. Jeg troer derfor paa det Stærkeste at maatte udtale mig imod Forslaget under Nr. 24 og bede det ærede Thing om at blive staaende ved den Skerpelse, som § 216 ganske vist indspører i den nuværende Lovgivning, og derimod ikke i en Lov som denne, der ellers gaar ud paa at indføre Formildelser i Straffen for saagodtsom enhver Forbrydelse, at lade indtræde en Skerpelse, og navnlig ikke af Hensyn, som synes at være udgaaede fra forbigaaende, momentane og personlige Stemninger.

Justitsministeren: Det ærede Medlem, som idag først havde Ordet (Klein), har formeentlig klart godtgjort, at det af Hensyn til Lovudkastets øvrige Bestemmelser ikke gaar an at lade den ved forrige Behandling vedtagne § 208 blive staaende i den Form, hvori den nu findes i Lovudkastet, og jeg troer derfor, at det ærede Thing vil være villigt til at gaae ind paa det under Nr. 22 stillede Endringsforslag. Jeg har heller ikke hørt nogen Indvending blive fremført derimod, og det tiltrædes ganske fra min Side. — Det Samme gjælder Endringsforslaget under Nr. 23, og jeg troer blot atter at burde bringe den Betragtning i Thingets Erindring, som forøvrigt allerede er gjort gjældende af

tidligere Talere, at det neppe vil være rigtigt at søge at ramme Secundanterne ved en Diæl særdeles strengt eller i alle Tilfælde, idet det snarere maa ansees som betryggende, at de ere tilfiede, end som Noget, der forøger Duellens Strafærdighed, medens det er ganske vist, at den Omstændighed, at det vil blive vanskeligere, ja næsten umuligt at finde Secundanter, dog neppe vil hindre Dueller, der ellers kunne komme istand. — Under Nr. 24 er der stillet et Endringsforslag, som ikke gaaer ud paa at forandre eller forhøje den i Lovudkastet bestemte sædvanlige Straf for grove Vreskrænkelser, men kun paa at tage Alternativet bort. Den Grund, som idag er anført derfor af en af de ærede Forslagsstillere, synes i det Væsentlige at være den, at hvis Alternativet blev staaende, vilde Hovedbestemmelsen blive uirksom, men dersom den Betragtning er rigtig, og kan gjøres gjældende, er hele Lovudkastet forfeilet; thi for de allerfleste Forbrydelser er der bestemt en Straf, som er almindelig, og ved Siden deraf er der sat et mildere Alternativ. Dersom man altsaa antager, at Domstolene altid vilde komme til at vælge det Alternativ, som er mildest, vil det have været frugtesløst, at der er strevet Bestemmelser, som gaae ud paa ordinært at hjemle en strengere Straf, og dette gjælder ikke alene i dette Tilfælde, men tillige i mangfoldige andre. Dog selv affect herfra troer jeg ikke, at der foreligger tilstrækkelige Grunde til i dette Tilfælde at tage Alternativet bort. Det er nemlig klart, at hvor store man end tænker sig de Retstrænkelser, der i § 216 ere Gjenstand for Straffebestemmelser, kunne de dog fremtræde paa forskjellig Maade og under forskjellige Forudsætninger; der kan være forskjellig Anledning til, at de fremkomme, og der kan, som allerede bemærket, gives Tilfælde, hvori Sigtelsens Sandhed er bragt til en høj Grad af Sandsynlighed, men hvor den desuagtet ikke fuldstændig kan godtgjøres. Der vil altsaa ofte kunne være Plads for en saadan Formildelse eller ringere Straf, som den Lovudkastet hjemler; men jeg troer ganske vist, at Domstolene ikke vilde bringe denne til Anvendelse, hvis Noget skulde gaae ud paa systematisk at forsøge en Anden med Bagvaskelse, selv om det var en rig Mand, der var Forsølgerten.